

Magyarságteljesítmény

Eörsi István írónak kezd eleget lenni. Ezúttal a nagy magyarságteljesítményű uszításból. Hogy mire gondol, azt nem tudjuk pontosan, nyilván az uszítás terén jobban kedveli a kis magyarságteljesítményt, a magyarsággellenes uszítás meg lehet, hogy egyenesen a kedvence.

Eörsinek az okozott mostanában lelki és szellemi traumát, hogy a Népszabadság hasábjain rövid időn belül két olyan szerző írásával találkozott, akik a „legolvasottabb” szellemiségétől távol állnak. *Lovas István* eszmefuttatását nem méltatta érdemi válaszra, csak aláírta azt a tiltakozó levelet, amelyben röviden kijelentik, hogy *Lovas* írásának közlése „túlmegegyszerű, ami vállalható”. Am néhány nap múltán újabb – **Eörsi** kifejezésével – „nadragyapapit” tálalt fel a Népszabadság, jelesen *Apáti Miklós* A feljelentettek méltósága című publicisztikáját. *Apáti Magyar Bálintnak* egy januárban megjelent írására reagált, és olyan következtetésre jutott, hogy az SZDSZ elnöke gyakorlatilag feljeleníti a legerősebb kormánypártot a Liberális Internacionálé előtt, mert „az általa szélsőségesnek tartott MIÉP nem tesz úton-útfélen keresztbe a nem egészen hét hónapja kormányzóknak”... *Apáti* még más megállapításokat is tett, de **Eörsi** csak a fenti részletre alapozza válaszáát. (A feljelentés fogalmáról, március 12.) **Eörsi** szerint a feljelentés nem feltétlenül elítélendő tett – egy lilimotipró szatírt feljelenteni erkölcsi kötelesség –, de a „feljelentés fogalma rossz hírbe keveredett”. Ennek kapcsán elismétli a nemzetellenes uszítók egyik vesszőparipáját, azt, hogy hazánkban a besúgók százalékos arányszáma a német és a szovjet uralom időszakában a világ élvonalába tartozott. Az állítás egyik fele bizonyosan nem igaz. Német adatok szerint az általuk megszállt országokban a legkevesebb embert Olaszországban és Magyarországon jelentettek fel. A szovjet uralomra vonatkozóan nincsenek adekvát dokumentumaink, lehet, abban az időszakban megnövekedett a besúgók és a feljelentések száma, a rendszer elkötelezett hívei példát akartak mutatni a „szocialista éberségből” is.

A továbbiakban **Eörsi** a „független” publicisták másik vesszőparipájáról, a kormány és a szélsőjobb összefonódásáról értekezik. Felhánytorgatja, hogy a Fidesz vezetői még az 1998-as választások előtt is tagadták, hogy *Torgyán Józseffel* hajlandók volnának együttműködni. Felesleges itt felidézni, hogy az 1994-es választások előtt melyik liberális párt milyen együttműködési variáció-

kat utasított el, s milyen eredménnyel. Az 1998-as választások előtt a Fidesz valóban nem működött együtt a kisgazdákkal, de a lehetséges koalíciós partnerek közül nem zárta ki. Emlékezhetünk rá, a Fidesz csak a két akkori kormánypárttal való koalíciót tartotta elképzelhetetlennek. Így a Fidesz által létrehozott Polgári Szövetség és a kisgazdák közös kormányzása közel sem akkora skandalum, mint azt az ellenzék híreszteli. Am **Eörsi** tovább megy: „Választási győzelmük után azonban nemcsak *Torgyán*-nal fogtak össze, aki úgy fekszik a Fidesz ágyikójában, mint *Piroska* meséjében nagymamaruhában a farkas, hanem a magyar nemzetiszocialistákkal is.” A nemzetiszocialistákon nyilván a MIÉP-et érti **Eörsi**. Nos, a MIÉP-pel való összefogás sem a választások előtt, sem azután nem merült fel a Fidesz vezetőiben. Ahogy ilyen összefogás nem létezik. A MIÉP egyes ügyekben támogatja a kormányt, másokban pedig nem. Ezekről nem egyeztetnek és nem egyezkednek. A MIÉP egyébként a választópolgárok által a parlamentbe juttatott párt, azon, hogy a kormány olykor tárgyal velük egy demokráciában, nincs mit csodálkozni, háborogni meg végképpen felesleges. Ez nem jelenti azt, hogy létezne valamiféle Orbán–Csurka összefogás, miként ha létrejönne egy Orbán–Kovács találkozó, az sem a Fidesz–MSZP együttműködés jele lenne. Gondoljunk bele, mekkora – és jogos – felháborodást váltana ki, ha a költségvetés elutasítása alapján SZDSZ–MIÉP összeborulást feltételezne valaki. Ennek ellenére **Eörsi** reméli, hogy az általa és eszmetársai által vizionált Orbán–Csurka együttműködés ellen majd nemzetközi támogatással tudnak fellépni. Különbözik pedig – **Eörsi** sajnálatára – *Magyar Bálint* nem jelentette fel a Fideszt a Liberális Internacionálé előtt, s ha megtette volna, az sem számítana feljelentésnek.

Végezetül **Eörsi** némi ironiával megfeddi a Népszabadságot, mert olyan szerzők véleményének is helyt ad, akik az általa szemétnek tartott „nagy magyarságteljesítményű és uszító sajtóba” valók. Jellemzően az ironikus, tehát békességet kereső hangvétel csak a haveri társaságnak jár; akik a körön kívül esnek, azoknak vádaskodás, le kicsinylő gúnyolódás, átkozódásba hajló utálkozás jut. Pedig **Eörsi** akár hálás is lehetne nekik, hiszen rendszeresen lehetőséget adnak egy-egy kormányellenes kirohanásra, hogy azt ne mondjuk, uszításra.

UGRÓ MIKLÓS